

Udviklet og lutret i Livets Skole har hun vundet i Harmoni og Ligevægt, hendes Syn er bleven klaret for Livets sande Værd og evige Betydning; men hendes vidunderlige Naturkraft møder os lige frisk og lige varm.

Amalia Munch.

Frederiksberg Allee, den 31te Maj 1899.

Magdalene Thoresen.

Den allfamnande moderligheten; makten att känna och skapa lyckan genom Eros; driften att skönhetsdanande uttrycka detta sitt väsen; den oförbränneliga entusiasmen för frihet, rättfärdighet, mänsklighet; andens og gestaltens ädla skönhet ock oförgängliga ungdom — dessa äro gudarnas yppersta gåfvor till en kvinna. I öfverflödande rikedom nedlades de alla i vaggan hos det sommarbarn, som föddes på Jyllands stormiga strand men med ett hemlighetsfullt minne af söderns sol i sitt väsens grund, ett minne, som firar sin fest hvar gång jasminernas hvita stjärnor utandas sin heta doft. Ett väsen, sammansatt af nordens mörker och af söderns eld — så har hon lefvat, så har hon åldrats endast för att förklaras! Och hennes lifs mening inneslutes i diktarordet:

Alles geben die Götter, die unendlichen,
ihren Lieblingen ganz;
alle Freuden die unendlichen
alle Schmerzen die unendlichen ganz!

Ellen Key.

Magdalene Thoresen.

(3. Juni 1899.)

Som hun var ung, — som hun var ung . . .
og gik og ventet' drømmetung! . . .

— — — — —
— — — — —

Nu snér det til, nu snér det til;